

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. Горна Оряховица, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Николова-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Димитрова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Николова-Петрова Гражданско дело № 20214120100818 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и иск с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „Хилцингер-полирни технологии“ ООД с ЕИК 104628306, със седалище и адрес на управление : град Лясковец, Промислена зона Честово, представлявано от управителя С.К., чрез процесуалния си представител - адв. М. Л.-С. от ВТАК, твърди в исковата си молба, че на 26.05.2018г. на ползваното от ищеца МПС с рег. номер TUT-NT58 е нанесена имуществена вреда вследствие на пътно транспортно произшествие, предизвикано от друго моторно превозно средство, собственост на „ЗОНИ" ЕООД, ЕИК 104665258. Сочи, че собственикът на последното МПС е сключил задължителна гражданска застраховка със "ЗАД АРМЕЕЦ" АД. Заявява, че от причиненото ПТП е нанесена имуществена щета върху ползвания от ищеца автомобил, която е довела и до необходимост на ремонт на процесното МПС, а предвид факта, че същото е с марка „Фолксваген", ремонтът е извършен в лицензиран сервиз: „Авточойс" ООД, и е на стойност 2228,69 лв., за което е издадена и съответната фактура. Заявява, че междувременно ответникът е уведомен за ПТП, за което е образувана застрахователна претенция № 14018100100051; изпратена му е и фактурата във връзка с проведения ремонт. Сочи, че въпреки това застрахователното дружество не признава процесната фактура и след извършен опис на щетите определя обезщетение в размер на 1461,69 лв. Твърди, че на 06.07.2018г. на ответника е изпратено нарочно искане за остатъка от платената от ищеца сума във връзка с ремонта на МПС и молба същият да бъде

заплатен по предвидения в закона ред, на което искане е получен отговор с изх. № 100-3823/27.07.2018г., с който „ЗАД Армеец“ уведомява увреденото лице, че обезщетението е определено правилно и законосъобразно и не следва да бъде преизчислявано. Посочва, че впоследствие на ищеца е изплатена сумата от 1461,69 лв. (въпреки определеното обезщетение в размер на 1653,73 лева.). Заявява, че така за "ХИЛЦИНГЕР- ПОЛИРНИ ТЕХНОЛОГИИ" ООД възниква необходимостта от завеждане на настоящата искова претенция.

Твърди, че ищецът притежава качеството на увредено лице, съгласно разпоредбата на чл.478 от ГПК, като това му качество възниква от сключения между ищеца и собственика на автомобила договор за ползване на МПС, с който договор страните изрично уговарят, че ползвателят следва да отстранява направените на автомобила щети. Заявява, че съгласно представената по делото фактура № 20012265/2018г. и платежно от 29.06.2018г. необходимата за ремонта сума е била заплатена на „Автокойс“ ООД от ищеца.

Твърди, че размерът на застрахователното обезщетение е определен незаконосъобразно и неправилно. Сочи, че за да прецени неговата сума, застрахователят се позовава на Наредба № 24/08.03.2006г. за задължителното застраховане по чл.249,т.1 и 2 от КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, като заявява, че именно на база тази методика обезщетението следва да е адекватно на реално понесените вреди, за определянето на които се прави оценка от самия застраховател. Заявява, че разпоредбата на ал.4 от Методиката обаче изрично предвижда, че същата се прилага като минимална долна граница само в случаите, когато не са представени надлежни доказателства (фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз, и за случаите, когато обезщетението се определя по експертна оценка. Счита, че методиката не дерогира изискването на КЗ, съгласно което застрахователното обезщетение не следва да надвишава действителната стойност на причинената вреда. Твърди, че в конкретния случай размерът на действителната стойност на вредата е сумата, която е заплатил ищецът за извършване на ремонта на МПС, като ремонтът е направен в сервиз на официален дилър на „Фолксваген“ за Централна Северна България, съгласно изискванията и договора за безвъзмездно ползване.

В допълнителна уточняваща молба посочва, че „Хилцингер-полирни технологии" ООД е ползвател на МПС с рег.номер TUT - HT58, на което МПС е нанесена имуществена щета. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл.477,ал.2 от КЗ „по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание.“, като в ал. 1 от цитираната норма изрично е установено, че обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или

използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят. Сочи също, че в ал.3 от разпоредбата е дадено определение на понятието „трето лице" - лице, което е увредено от настъпилото събитие, т.е. пострадалото лице. Заявява, че поради това ползвателят на МПС също е застраховано лице и в случай, че претърпи щети от ПТП, има право на застрахователно обезщетение. Твърди, че ищецът е увредено лице, тъй като ползва МПС на основание договор за наем, представен с исковата молба, а МПС се управлява от служител на дружеството, като съгласно договора, ползвателят носи отговорност за направените разноски, свързани с МПС. Заявява, че при спазване на задълженията си по представения договор, сумата за ремонт на автомобила е платена от ищеца. Счита, че следва да се има предвид и Тълкувателно решение № 1/2018 г. на ВКС, съгласно което застраховател не може да откаже изплащането на застрахователно обезщетение при настъпило застрахователно събитие на основание, че лицето, управлявало МПС-то при настъпване на това събитие, не е било посочено като ползвател на МПС-то при сключване на договора за застраховка „Гражданска отговорност".

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати в полза на "ХИЛЦИНГЕР- ПОЛИРНИ ТЕХНОЛОГИИ" ООД сума в размер на 767,00 лева, представляващо остатък от дължимо застрахователно обезщетение във връзка със сключена застраховка гражданска отговорност, ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане, както и обезщетение за забава в 227,33 лв. за периода от 26.05.2018г. до датата на исковата молба. Моли съда да му присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът, чрез пълномощника си – адв. М. Л. - С. от ВТАК, поддържа изцяло исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявения иск в пълния му размер. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът против „ЗАД Армеец“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, район Средец, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изп. директор М. ПА. И. заедно с всеки един от изпълнителните директори Д.М., К.В. и В.К. – М., чрез пълномощника си – юриконсулт Д. З., депозира отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК. Ответникът намира исковите за допустими, но изцяло за неоснователни и недоказани, поради което ги оспорва изцяло.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите", сключена между ответното дружество и собственика на л.а. „Форд Транзит" с рег. № ВТ, валидна към момента на процесното събитие.

Твърди, че размерът на главницата от 767.00 лева, претендирана в настоящото производство за увредения лек автомобил "Фолксваген Пасат", е завишен и не отговаря на средните пазарни цени за части, материали, боя и труд към датата на процесното събитие - 26.05.2018г. Счита, че размерът на дължимото обезщетение поначало следва да се определи по средни за страната пазарни цени към датата на увреждането. Твърди, че в случая увреденото МПС е на повече от 5 години от датата на производство, поради което и

дължимото обезщетение е изчислено по експертна оценка при спазване на всички изисквания на Закона, както и Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към Наредба № 24 за задължителното застраховане, по оценка, изчислена на база наличните документи, при отчитане на индивидуалните характеристики на увреденото МПС и овехтяването, съобразени с времето на експлоатация и амортизация на автомобила. Посочва, че преди завеждане на исковете срещу ЗАД „Армеец“ е предявена доброволна претенция и е образувана щета под номер: 14018100100051, като след анализ на всички представени документи на ищцовото дружество е изплатено обезщетение в размер на 1461.69 лв. Твърди, че сочената сума репарира в пълен обем всички увреждания по лекия автомобил, произтекли от процесното ПТП. Счита, че представената от ищеца фактура по никакъв начин не обвързва застрахователя безусловно, а същата следва да се съобрази с посочените по-горе стойностни ограничения, както е и направено при предявяване на доброволната претенция.

Оспорва иска за забава. Оспорва претенцията на ищцовата страна за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение като неоснователна, като твърди, че такива разноски не са действително направени и това обстоятелство не е удостоверено. При условията на евентуалност, оспорва по размер адвокатския хонорар на процесуалния представител на ищеца като прекомерно завишен, съобразно фактическата и правна сложност на защитата, необходима за образуване и представителство по делото.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани. Претендира и сторените от ответника разноски в производството, в т.ч. и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, ответникът „ЗАД Армеец“ АД, не се представлява. Депозира писмена молба, с която моли съдът да разгледа делото в негово отсъствие. Излага съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Моли съда да му присъди направените разноски по делото, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни по настоящото дело са фактите, че към датата 26.05.2018г. е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със „ЗАД Армеец“ АД, за лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ..., собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от лицето И.Т.Д..

Съдът е приел за безспорни и фактите, че е настъпило твърдяното от ищеца застрахователно събитие - ПТП на 26.05.2018г., в град Г.О., на улица ...срещу № 1, с участник № 1 - лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. ВТ3465КА, собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от лицето И.Т.Д.; и участник № 2 – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58, собственост на CARL HILZINGER – THUM GMBH

град Tuttlingen – Германия, ползван от ищеца, управляван от М.Н.Е.. Видно от приетото писмено доказателство - заверен препис от протокол за ПТП бл. № 1633388 от 26.05.2018г., в същия е удостоверено, че на 26.05.2018г., в 14.05 ч., в гр. Горна Оряховица, на ул. „Наум Охридски“ срещу № 1, участник № 1 - лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. ..., собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от лицето И.Д., предприема и извършва маневра да излезе от реда паркирани МПС и с дясна част на товарната си каросерия охлузва паркирания участник № 2 - лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58, собственост на CARL HILZINGER – THUM GMBH град Tuttlingen – Германия, ползван от ищеца, като от ПТП е настъпила материална щета по паркирания л.а. „Фолксваген Пасат“, описана като „счупено ляво огледало за обратно виждане и охлузен заден ляв панел на МПС“.

Съдът е приел за безспорни по настоящото дело фактите, че ищецът е уведомил ответника за настъпилото застрахователно събитие и е отправил писмена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за причинените му имуществени вреди, с приложена фактура за извършен ремонт на автомобила, въз основа на което е образувана застрахователна претенция № 14018100100051 при „ЗАД Армеец“ АД. Тези факти се установяват и от приетите писмени доказателства – заверени преписи от молба за извършване на оглед и оценка на увредено имущество от 28.05.2018г., молба от 28.05.2018г., молба вх. № А-7961 от 28.06.2018г., писмо изх. № 100-3458 от 13.07.2018г. обратна разписка, искане вх. № 140-22 от 11.07.2018г., писмо изх. № 100-3823 от 27.07.2018г., 2 броя обратни разписки.

Видно от приетото писмено доказателство - опис на щетите по претенция № 14018100100051 от 28.05.2018г., ответникът е извършил оглед на процесното МПС л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58 и е дал опис на претенциите, както следва : „Корпус Л огледало“ – подмяна. Защ. капак Л външ. огл. – боядисване, подмяна. Л стъкло на огледало – подмяна. ЗАД Л дръжка врата – боядисване, подмяна. Външ. Л ЗАД ГАБ Свет – подмяна. Л Странична част – боядисване, ремонт ПР Л Дръжка врата – боядисване“.

От приетите писмени доказателства – заверени преписи от експертна оценка по представени фактури по щета № 14018100100051, подробно описание на разходите по претенция № 14018100100051 и калкулация ремонт № 1008-140-0/06.06.2018г., се установява, че застрахователят е калкулирал разходи за ремонт на обща стойност 1364,51 лв.

Видно от приетите писмени доказателства - фактура № 0020012265/29.06.2018г. и потвърждение за плащане от 02.07.2018 г., ищецът е заплатил сума в размер на 2228,69 лв. с включен ДДС, на „Авточойс“ ООД гр. В.Търново, за извършен ремонт на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58.

Безспорни по делото са фактите, че ответникът-застраховател е определил и е изплатил на ищеца застрахователно обезщетение за претърпените имуществени вреди в размер от 1461,69 лв., като е отказал изплащане на разликата до сумата от 2228,69 лв., представляваща стойността на извършения ремонт по фактура № 0020012265/29.06.2018г., издадена от „Авточойс“ ООД. Тези факти се установяват от приетите писмени доказателства - преводно нареждане от 13.09.2018г., искане вх. № 140-22 от 11.07.2018г., писмо изх. № 100-3823 от

27.07.2018г., 2 броя обратни разписки и др.

По делото не са спорни фактите, че до приключване на съдебното дирене ответникът не е изплатил на ищеца претендираното от него обезщетение в пълния му размер.

Видно от заключението на приетата по делото САТЕ, вследствие на процесното ПТП л.а. „Фолксваген Пасат“ е получил деформации на ляво външно огледало, огледало, капачка на огледало, ляв стоп, дръжка врата лява и заден ляв калник. От САТЕ се установява, че в случая не се установяват повреди, които да не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Видно от заключението, пазарната стойност за ремонт и възстановяване на щетите по л.а. „Фолксваген Пасат“, за да бъде приведен автомобилът отново в състоянието, в което се е намирал преди ПТП, без да се отчита овехтяването е 2654,16 лв. с ДДС, а при отчитане на овехтяването – 2098,32 лв. с ДДС.

Видно от заключенията на двете приети допълнителни САТЕ, пазарната стойност за ремонт и възстановяване на щетите по л.а. „Фолксваген Пасат“, за да бъде приведен автомобилът отново в състоянието, в което се е намирал преди ПТП, без да се отчита овехтяването по средни пазарни цени е 2337,60 лв. с ДДС, а при отчитане на овехтяването по средни пазарни цени – 1857,72 лв. с ДДС.

Съдът приема и кредитира заключението на САТЕ, като обективно, обосновано и съответстващо на приетите писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД се явява допустим. В тази връзка, съдът намира за неоснователно възражението на ответната страна за недопустимост на предявения иск поради липсата на активна процесуална легитимация за ищеца „Хилцингер-полирни технологии“ ООД гр. Лясковец. Съгласно чл.477,ал.3 от КЗ, по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание, съответно трети ползвачи се от застраховката лица са всички лица, с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди. Според чл.432,ал.1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380. Нормата регламентира имущественото право на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента, т.е. правото му да търси обезщетяване за претърпени вреди. Обект на застраховането съгласно чл.477,ал.3 от КЗ са и третите лица, които са увредени при използване на МПС с валидна застраховка „Гражданска отговорност“. В този смисъл, като ползвател на процесния лек автомобил „Фолксваген Пасат“ (договорно споразумение за безвъзмездно ползване на автомобил /заверен препис на немски език и в превод на български език от немски език), ищецът се явява застрахован по смисъла на чл.477,ал.3 от КЗ и има качеството на увредено

лице, имащо право на обезщетение за вреди, причинени във връзка с ползването на това моторно превозно средство (чл.478,ал.2 във вр. чл.477,ал.3 от КЗ). Поради това, ищецът „Хилцингер-полирни технологии“ ООД гр. Лясковец се явява трето лице, което е легитимирано да предяви пряк иск за вредите, претърпени от него като ползвател на л.а., вследствие ПТП, причинено от застрахования при ответника-застраховател лек автомобил. Законът изключва от кръга на третите лица само пряко отговорното за настъпване на ПТП лице – водачът, но не и останалите застраховани лица, какъвто е и ползвателят на вещта. Предвид изложеното дотук, съдът счита, че следва да отхвърли като неоснователно възражението на ответника за недопустимост на предявения иск.

Разгледан по същество, предявеният иск е частично основателен досежно претендиания размер на обезщетението.

Съгласно чл.432,ал.1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380. Според чл.380,ал.1 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Според чл.493,ал.1 от КЗ, застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива вредите, причинени на чуждо имущество /т.2/. Според чл.499,ал.2 от КЗ, при вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда, като обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с наредбата по [чл.504](#) от КЗ.

В хода на производството по този иск, за да бъде уважен същият, следва да бъде установено кумулативното наличие на предвидените пет законови предпоставки, а именно : от една страна, наличието на валидно застрахователно правоотношение между ответника - застраховател и деликвента по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, а от друга страна е необходимо да се установят обстоятелствата, породили правото на увреждения да получи обезщетение по сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност“ - елементите от фактическия състав на деликта - противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на деликвента, като в областта на гражданската отговорност за вреди вината се предполага до доказване на противното. Съдът намира, че в хода на настоящото производство се установява наличието на горепосочените предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя „ЗАД Армеец“ АД гр. София.

Съдът намира за безспорно установено по делото наличието на изискуемата предпоставка за уважаване на иска - договорно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента с ответното застрахователно дружество за процесния период, като

ответникът признава факта, че към датата на настъпване на застрахователното събитие - 26.05.2018г., е била налице валидна застраховка застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със „ЗАД Армеец“ АД, за лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ВТ3465КА, собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от лицето И.Т.Д., т.е. ответникът - застраховател е пасивно материално правно легитимиран да отговаря по предявената искова претенция.

Съдът счита, че в процесния случай се установяват също настъпването на твърдяното от ищеца застрахователно събитие и елементите и от фактическия състав на деликта. Тъй като ответникът възразява против твърденията на ищеца в исковата молба, оспорвайки механизма на настъпване на ПТП, виновното му причиняване от водача Ив.Д., както и причиняването на имуществени вреди на ищеца вследствие на това ПТП, тежестта на доказване относно тези факти се възлага на ищеца. От съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства – протокол за ПТП с бл. № 1633388 от 26.05.2018г., заключението на кредитираната от съда САТЕ и преписката по щета № 14018100100051, съдът приема за установено, че в случая е настъпило твърдяното от ищеца застрахователно събитие, вследствие извършено виновно, противоправно деяние от водача на лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. №.. – И. Д. който не е изпълнил задълженията си, установени в чл.40,ал.1 от ЗДвП - преди да започне движение назад, като водач на МПС да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, както и по време на движението си назад водачът непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, да осигури лице, което да му сигнализира за опасности /ал.2/; в чл.25,ал.1 от ЗДвП - като водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, в случая - да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението; в чл.20,ал.1 и ал.2 от ЗДвП, като водач на горепосоченото МПС, да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, и при избиране скоростта на движението да се съобразява с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, както и да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Въз основа на цитираните доказателства се обосновава извод, че нарушавайки горепосочените норми, при извършване на маневра, за да излезе от реда паркирани МПС, по време на управление на лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ..., в гр. Горна Оряховица, по ул...срещу № 1, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението и останалите паркирани МПС, преди да започне маневрата, без да наблюдава непрекъснато пътя зад превозното средство и без да се убеди дали той е свободен, на 26.05.2018г., около 14,00 часа, правоспособният водач Ивелин Димитров не контролирала процесното МПС и допуснал да настъпи удар и охлузване с товарната си каросерия на паркирания лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58, собственост на CARL HILZINGER – THUM GMBH град Tuttlingen – Германия, ползван от ищеца, респ. причинил е настъпване по този начин на ПТП с последици – щети

на лек автомобил „Фолксваген пасат“. Съдът счита, че деянието е извършено виновно от водача Ив.Димитров, като в случая презумпцията по чл.45,ал.2 от ЗЗД не е оборена от страна на ответника с никакви годни доказателства по настоящото дело.

Съдът счита, че цитираните по-горе писмени доказателства, кореспондиращи напълно на заключението на приетата САТЕ, поотделно и в тяхната логическа последователност и взаимосвързаност, очертават и потвърждават изложената от ищцовата страна фактическа обстановка и установяват по безспорен начин, че процесният лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58 е увреден при ПТП, настъпило внезапно на 26.05.2018г., описано по-горе, като е възможно всички описани щети да са настъпили по начина, описан в протокола за ПТП и да са в причинна връзка с реализираното ПТП.

При тези обстоятелства, съдът приема за безспорно установено в настоящото производство, че в случая е настъпило твърдяното от ищцата застрахователно събитие, причинено от осъществено противоправно деяние, в случая – чрез действие, но не от ищеца, в качеството му на ползвател на увреденото МПС, а от друго лице – водачът на застрахования л.а. „Форд Транзит“ с рег. № .., който е допуснал цитираните по-горе нарушения на ЗДвП, вследствие на това е настъпил удар между двата леки автомобила и са възникнали имуществени вреди на паркирания л.а. „Фолксваген Пасат“, ползван от ищеца, представляващи деформации на ляво външно огледало, огледало, капачка на огледало, ляв стоп, дръжка врата лява и заден ляв калник.

Наред с изложеното дотук, настоящият съдебен състав намира, че ответникът не твърди никакви факти относно конкретни действия от страна на ищеца, които да са причинили вредоносния резултат, нито доказва наличието на такива, както и не ангажира никакви годни доказателства за удостоверяване на реализиране от страна на ползвателя на увредения лек автомобил на поведение, което да е обусловило настъпване на имуществените вреди. В тази връзка, съдът счита, че оспорването на реалното претърпяване на имуществени вреди от ищеца и причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и настъпилите вреди за л.а. „Фолксваген Пасат“, се провежда от ищеца единствено и само с цел реализиране правото му на защита в гражданския процес, тъй като с извънсъдебното си поведение – опис и оценка на щетите, настъпили на 26.05.2018г. за лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58, определяне застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1461,69 лв. и изплащането му на 13.09.2018г. на ползвателя на увреденото МПС - "Хилцингер- Полирни Технологии" ООД гр. Лясковец по преписката по щета № 14018100100051, ответникът-застраховател извършва извънсъдебно признание на тези факти, както и на основателността на предявената от ищцовото дружество пред него застрахователна претенция.

Предвид изложените съображения, съдът счита, че предвид безспорно установеното по делото настъпване на застрахователно събитие, при което и съгласно чл.432,ал.1 от КЗ във вр. чл.380 от КЗ, в уговорения срок ответникът - застраховател е длъжен да плати на увреденото лице "Хилцингер- Полирни Технологии" ООД гр. Лясковец застрахователно обезщетение, което да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване

на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност – каквито хипотези в случая не се установяват от събраните по делото доказателства.

На следващо място, от заключението на приетата САТЕ, което съдът кредитира, с оглед неговата обосновааност и съответствието му на останалите годни писмени доказателства по делото, се установява по безспорен начин размерът на обезщетението, което „ЗАД Армеец“ АД гр. София дължи на увреденото лице за причинените му имуществени вреди, а именно : обезщетение в размер на 2098,32 лв. с включен ДДС, представляващо стойността на необходимите дейности по отстраняването на вредите и закупуването на необходимите нови части, както и съответното овехтяване /отстъпка/, считано към датата на настъпване на застрахователното събитие – 26.05.2018г. При тези данни, след като съобрази заключението на САТЕ, съдържащо данни, че от гледна точка на безопасността на движение и управление на МПС, ремонтът и отстраняването на настъпилите вреди на процесния л.а. „Фолскваген Пасат“ са необходими, съдът намира за основателна и доказана в тази нейна част претенцията на ищеца за изплащане на остатъка от неизплатеното, но дължимо застрахователно обезщетение от ответника на увреденото лице.

От приетите писмени доказателства /преписка по щета № 14018100100051/, се установява по несъмнен начин и фактът, че ответникът – застраховател не е изпълнил задължението си да изплати на увреденото лице пълния размер на дължимото застрахователно обезщетение от изплатеното такова в размер на 1461,69 лв. до установения от вещото лице размер от 2098,32 лв., като този факт не се оспорва и ответника, който се домогва да докаже в производството недължимост на претендираното от ищеца обезщетение.

Не на последно място, от приетите писмени доказателства, съдържащи се в преписка по щета № 14018100100051, в случая се установява изпълнение на изискванията, установени в чл.380,ал.1 от ГПК от страна на ищеца, а именно : като лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, да отправи към ответника-застраховател писмена застрахователна претенция и да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема, че по делото са доказани всички необходими предпоставки, за да бъде уважен искът с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД. С оглед изложеното по-горе и въз основа на заключението на приетата САТЕ, съдът определя претърпените от ищеца имуществени вреди в размер на сумата от 2098,32 лв., поради което и след приспадане на изплатеното на 13.09.2018г. от ответника на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 1461,69 лв., съдът следва да присъди остатъка от неизплатената от дължимото обезщетение част в размер на 636,63 лв., заедно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба – 27.04.2021г. (така, както се претендира с исковата молба), до окончателното ѝ изплащане.

Предвид основателността на исковата претенция основателна е и претенцията за

присъждане на законната лихва за забава върху дължимото обезщетение. Същата, съобразно правилото на чл.497,ал.1 от КЗ, с оглед датата на получаване на писмена застрахователна претенция от застрахователя на 26.05.2018г., е дължима считано с изтичане на срока по чл.497,ал.1,т.1 от КЗ, в случая от 29.07.2018г., възприета от съда като по-ранната от двете дати, настъпила след изтичането на срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по [чл.106,ал.3](#) от КЗ, които са били представени от ищеца към датата 13.07.2018г., когато е изготвено становище и е изпратено писмо - отговор с изх. № 100-3458 от 13.07.2018г. от ответника-застраховател до „Хилцингер-полирни технологии“ ООД, като лихвата е дължима от 29.07.2018г. до датата, предхождаща предявяването на настоящата искова молба – 26.04.2021г., в размер на 177,38 лв., изчислена от съда по реда на чл.162 от ГПК.

Наред с това, с оглед приетото и кредитирано от съда заключение на САТЕ и определената с него пазарна стойност на реално причинените на ищеца имуществени вреди, предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен като такъв за горницата от уважения размер на остатъка от дължимото застрахователно обезщетение – 636,64 лв., до пълния предявен размер от 767 лв., а предявеният иск за лихва за забава следва да бъде отхвърлен като неоснователен за разликата от уважения размер от 177,38 лв. за периода от 29.07.2018г. до 26.04.2021г. вкл., до пълния предявен размер от 227,33 лв. за периода от 26.05.2018г. до датата на исковата молба.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, се явява основателна претенцията на ищеца за присъждане на направените по делото разноски за платени държавни такси /общо 115,00 лв./, за платени адвокатски възнаграждения /общо 600 лв./, общо 715 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника съразмерно на уважената част от исковете, а именно – в размер от 586,30 лв.

На основание чл.78,ал.3 и ал.8 от ГПК, основателна се явява и претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждения на вещо лице /500 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /300 лв./, общо 800 лв., които следва да се възложат в тежест на ищеца съразмерно на отхвърлената част от исковете, а именно – в размер от 144 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ възражението на ответника „ЗАД Армеец“ АД гр. София, чрез юрисконсулт Д. З., за недопустимост на иска с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД, предявен от „Хилцингер-полирни технологии“ ООД гр. Ляковец, като **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан

Караджа” № 2, представлявано от изпълнителните директори М. ПА. И. и В.К. - М., **ДА ЗАПЛАТИ** на „ХИЛЦИНГЕР-ПОЛИРНИ ТЕХНОЛОГИИ“ ООД с ЕИК 104628306, със седалище и адрес на управление : град Л., Промислена зона Честово, представлявано от управителя С.Д.К., **СУМАТА** от **636,64 лв. /шестстотин тридесет и шест лева и шестдесет и четири стотинки/**, представляваща неплатен остатък от дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност”, сключена със „ЗАД Армеец“ АД, за лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ..., собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от лицето И.Т.Д., за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. TUT HT 58, собственост на CARL HILZINGER – THUM GMBH град Tuttlingen – Германия, ползван от „Хилцингер-полирни технологии“ ООД гр. Л., от ПТП, настъпило на 26.05.2018г. на ул... срещу № 1, в гр. Горна Оряховица, около 14,30 часа, причинено виновно от водача на лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. ..., собственост на „ЗОНИ“ ЕООД гр. Долна Оряховица, управляван от И.Д., заедно със **законната лихва** върху тази сума, считано от 27.04.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и **СУМАТА** от **177,38 лв. /сто седемдесет и седем лева и тридесет и осем стотинки/**, представляваща лихва за забава върху главницата от 636,64 лв. за периода от 29.07.2018г. до 26.04.2021г. включително.

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл.432,ал.1 във вр. чл.498,ал.3 във вр. чл.380 от КЗ във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД и по чл.86 от ЗЗД, предявени от „Хилцингер-полирни технологии“ ООД гр. Лясковец, с ЕИК 104628306, чрез адв. М. Л.-С. от ВТАК, против „Застрахователно Акционерно Дружество Армеец“ АД град София, за разликата от присъдения остатък от дължимия размер на застрахователното обезщетение – 636,64 лв. до пълния предявен размер от 767 лв., както и за разликата от уважения размер на претенцията за лихва за забава върху присъдената главница - 177,38 лв. за периода от 29.07.2018г. до 26.04.2021г. вкл., до пълния предявен размер от 227,33 лв. за периода от 26.05.2018г. до датата на исковата молба, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителните директори М.ПА. И. и В.К. - М., **ДА ЗАПЛАТИ** на „ХИЛЦИНГЕР-ПОЛИРНИ ТЕХНОЛОГИИ“ ООД с ЕИК 104628306, със седалище и адрес на управление : град Л., Промислена зона Честово, представлявано от управителя С.Д.К., **СУМАТА** от **586,30 лв. /петстотин осемдесет и шест лева и тридесет стотинки/**, представляваща направените по делото разноски за платени държавни такси и за платени адвокатски възнаграждения, съразмерно на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „ХИЛЦИНГЕР-ПОЛИРНИ ТЕХНОЛОГИИ“ ООД с ЕИК 104628306, със седалище и адрес на управление : град Лясковец, Промислена зона Честово, представлявано от управителя С.Д. К., **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София 1000, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителните директори М.И. и В.К. - М., **СУМАТА** от **144,00 лв. /сто четиридесет и четири лева/**, представляваща

направените по делото разноси за възнаграждения на вещи лица и за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновски Окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните по делото.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____